

*C. Apel -
Irevocabila -
prin respingerea
ambelor recursuri
c. j. alina.
1/105/2007.*

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IASI
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
Dosar nr 1117/105/2007

SENTINTA NR. 322

Ședința publică de la 9.10. 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE - STANESCU IONEL
JUDECATOR - LUCACEL IULIANA
GREFIER - ANGHEL IOANA

Pe rol fiind solutionarea actiunii de contencios administrativ si fiscal, avand ca obiect anulare act fiscal, formulata de reclamanta SC *[ilicibil]* SRL cu sediul in *[ilicibil]*, str. *[ilicibil]*, nr. *[ilicibil]*, jud. *[ilicibil]*, in contradictoriu cu parata D.G.F.P. *[ilicibil]* cu sediul in *[ilicibil]* str. *[ilicibil]* nr. *[ilicibil]* jud. *[ilicibil]*

Dezbaterile si sustinerile părților au avut loc in sedinta publică din data de *[ilicibil]* fiind consemnate in incheierea de la acea data, care face parte integranta din prezenta, cand instanta pentru a da posibilitatea partilor sa depuna la dosar concluzii scrise a amanat pronuntarea initial la data de *[ilicibil]*, iar fata de imprejurarea ca la aceasta data din completul de judecata lipsea un judecator care participa la un seminar, instanta a amanat pronuntarea la data de *[ilicibil]*, dand urmatoarea solutie:

TRIBUNALUL

Prin cererea inregistrata pe rolul acestei instante sub nr. *[ilicibil]* reclamanta SC *[ilicibil]* SRL a solicitat instantei sa dispuna anularea deciziei nr. *[ilicibil]* si suspendarea executarii acesteia, pana la solutionarea definitiva si irevocabila a cauzei, precum si obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecata.

In motivarea cererii, s-a aratat ca prin decizia nr. *[ilicibil]*, parata a stabilit in sarcina reclamantei obligatii fiscale suplimentare in suma de *[ilicibil]* lei, intrucat a apreciat ca societatea nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profitul obtinut din activitatile in afara zonei defavorizate, respectiv ca reclamanta a prestat activitati pentru agentii economici care nu au sediul social sau punct de lucru in zona defavorizata, astfel ca s-au calculat

diferente la impozitul pe profit la care s-au aplicat dobanzi si penalitati de intarziere.

Reclamanta a aratat ca era scutita de plata impozitului pe profit, intrucat are sediul in zona defavorizata si presteaza servicii de telecomunicatii in domeniul telecomunicatiilor, atat in zona cat si in afara ei, societatea detinand certificat de investitor in zona defavorizata pentru activitatea desfasurata, conditiile cerute pentru emiterea certificatului mentinandu-se pe parcursul desfasurarii activitatii.

S-a mai aratat ca serviciile prestate presupun indiferent de sediul beneficiarului, si o activitate la sediul social din zona defavorizata, fiind indeplinite conditiile prev. de art. 6 din OUG 24/1998 si art.9 din HG 728/2001, precum si ca activitatea de telecomunicatii se incadreaza in dispozitiile art.5 al.3 din HG 728/2001. In plus, desi s-au efectuat lucrari de extindere la cladirea in care se afla sediul social, totusi cladirea nu s-a demolat si lucrarile nu au paralizat activitatea societatii.

Reclamanta a mai invederat ca, beneficiind de scutirea la impozitul pe profit, nu trebuia sa plateasca impozit pe venit chiar daca ar fi indeplinit conditiile pentru a fi calificata ca fiind microintreprindere.

In dovedirea cererii, reclamanta a depus la dosar inscrisuri, respectiv decizia nr. 1000/2006, contestatia formulata impotriva deciziei de impunere nr. 1000/2006, si raportul de inspectie fiscala din 23.02.2006.

La solicitarea instantei reclamanta si-a precizat obiectul actiunii, in sensul ca solicita anulara si a decizei de impunere nr. 1000/2006 si a raportului de inspectie fiscala inregistrat sub nr. 1000/2006 precum si exonerarea de plata sumei de 1.200.000 RON.

La termenul de judecata din 10.04.2007, tribunalul a pus in discutia partilor cererea de suspendare a executarii actelor administrative contestate, cerere pe care a admis-o, considerandu-se in esenta ca sunt indeplinite conditiile prev. de art.15 rap. la art.14 al.1 din legea 554/2004. Totodata, incheierea prin care s-a dispus suspendarea a fost atacata cu recurs de catre DGFP nr. 1000/2006, insa Curtea de Apel Bucuresti- Sectia Comerciala si de Contencios Administrativ a respins recursul prin decizia nr. 1000/2007.

In cauza, reclamanta a solicitat administrarea probei cu inscrisuri si expertiza contabila, iar parata proba cu inscrisuri, probe ce au fost incuviintate de catre instanta.

La dosar s-au depus inscrisuri, conform opiselor aflate la fila nr. 100 si 101, precum si adresa MEF nr. 1000/2006 si cererea reclamantei nr. 1000/2007.

La dosar s-a depus raportul de expertiza contabila intocmit de expertul contabil nr. 1000/2007 care a fost pus in discutia partilor la data de 11.09.2007 si fata de care partile au aratat ca nu inteleg sa formuleze obiectiuni.

Examinand materialul probator administrat in cauza, tribunalul retine urmatoarele:

In urma inspectiei fiscale efectuate la sediul reclamantei s-a incheiat raportul de inspectie fiscala din 15.02.2007, inregistrat la nr. 150/2007 in care s/a constatat in esenta faptul ca reclamanta nu a calculat, evidentiat si virat impozit pe profit in suma de 1.000.000 lei pentru activitatile desfasurate in perioada 1.01.2003-31.12.2006 in afara zonei defavorizate precum si ca societatea la data de 31.12.2006 indeplinea conditiile prev. de art.1 al.1 din OG 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, astfel ca era obligata sa plateasca impozit pe venit organelor fiscale, calculand impozitul suplimentar in suma de 1.000.000 lei si dobanzi de 1.000.000 lei si penalitati de intarziere de 200.000 lei si 1.000.000 lei.

Urmare, acestui raport, parata a emis decizia de impunere nr. 150/2007 pe care reclamanta a contestat-o, contestatie ce a fost respinsa prin decizia nr. 150/2007.

Referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor, tribunalul retine ca potrivit disp. art.1 al.1 din OG 24/2001 "pot opta la plata unui impozit asupra veniturilor obtinute din orice sursa persoanele juridice care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii....."

Fata de modul de redactare utilizat de legiuitor, tribunalul apreciaza ca norma precizata are caracter dispozitiv, intrucat confera posibilitatea persoanei juridice de a opta pentru acest mod de impozitare, fara sa o oblige la aceasta.

Aceasta concluzie, evidenta de altfel rezulta si din adresa nr.261096/31/05/2007 a Ministerului Economiei si Finantelor- Directia Generala Legislatie unde se subliniaza fata si de revederile Ordinului MFP nr.945/2003, posibilitatea persoanelor juridice de a opta pentru acest sistem de impunere.

Or, atat timp cat reclamanta nu a facut aceasta optiune, respectiv parata nu a facut proba contrara prin prezentarea declaratiei pe propria raspundere data de societate conform art.1 al.1 ind.1 din OG 24/2001 actualizata, tribunalul retine ca in mod gresit organele fiscale au apreciat ca reclamanta trebuia sa plateasca impozitul pe venituri doar pentru faptul ca a indeplinit conditiile cumulative prev. de art.1 al.1 lit.a-d din OG 24/2001 facand astfel abstractie de imprejurarea ca reclamanta nu a optat pentru acest sistem de impozitare.

Ca urmare, in mod nelegal organele fiscale au stabilit in sarcina reclamantei suma de 1.000.000 lei reprezentand impozit pe veniturile microintreprinderii si dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Referitor la impozitul pe profit stabilit de parata, tribunalul apreciaza ca acesta este intemeiat pentru urmatoarele considerente:

Astfel, tribunalul apreciaza ca activitatile desfasurate de reclamanta in perioada 1.01.2003-31.12.2006 nu pot fi considerate ca fiind in cadrul zonei defavorizate.

Tribunalul apreciaza ca, in esenta regimul aplicabil zonelor defavorizate care presupune practic facilitati pentru agentii economici care realizeaza investitii in aceste zone- au ca scop dezvoltarea regionala, respectiv dezvoltarea zonelor defavorizate.

1800
201
I
II

Or, reclamanta a desfasurat activitati in domeniul telecomunicatiilor (sisteme de comunicatii, lucrari de asamblare, instalare, punere in functiune si intretinerea echipamentelor de telecomunicatii) pentru agentii economici care isi au sediul in afara zonei defavorizate s-au in locuri indicate de acestia, care se afla in afara zonei defavorizate (ex: Ministerul Integrarii Europene Bucuresti, Constanta, jud. ~~...~~, ~~...~~, etc.)

Tribunalul retine ca, indiferent de faptul ca facturile fiscale poarta in antet sediul social al reclamantei din ~~...~~ jud. ~~...~~ si ca obligatiile fiscale sau virat la autoritatea fiscala din aceasta localitate (aspecte retinute de expertul contabil), activitatea desfasurata nu poate fi considerat in zona defavorizata ci la locul unde s-au realizat practic lucrarile de asamblare ; montare, intretinere , etc.

De altfel, aceasta concluzie rezulta si din dispozitiile art.133 al.2 lit.c pct.9 din Codul fiscal, unde se precizeaza expres ca locul prestarii serviciilor de telecomunicatie este sediul permanent al beneficiarului sau sediul activitatii economice, in cauza, ambele fiind situate in afara zonei defavorizate.

De retinut ca dispozitiile mentionate anterior sunt reglementate de legiuitor ca o exceptie de la regula prev. de art.133 al.1 conform careia locul restarii serviciului este la sediul activitatii economice a prestatorului, astfel ca din interpretarea celor doua texte legale, rezulta fara indoiala ca exceptia reglementata de art.133 al.2 lit.c pct.9 se refera la sediul beneficiarului sau locul in care se efectueaza activitatea.

Fata de aceste considerente, tribunalul urmeaza sa inlature concluziile expertului, care in esenta, arata ca activitatile au fost prestate la sediul social al reclamantei.

Referitor la acest sediu social, tribunalul retine ca expertul, in concluziile sale a retinut ca pe perioada avuta in vedere de organelle fiscale, activitatea societatii a continuat la sediul social, intrucat cladirea nu a fost demolata cid oar s-au efectuat lucrari de extindere si supraetajare conform autorizatiei de construire- precum si pentru ca vechea cladire nu a fost scoasa din evidentele contabile, nemodificandu-si valoarea contabila (fila 44-vol.2).

Tribunalul apreciaza aceste constatari ca nefiind concludente si utile cauzei, astfel ca urmeaza sa le inlature.

In acest sens, tribunalul retine ca este lipsit de relevanta imprejurarea ca reclamanta a fost autorizata doar sa extinda cladirea existenta si ca in evidentele contabile nu s-au produs modificari in ce priveste aceasta, cata vreme, practic aceasta cladire a fost demolata- situatie care presupunea o imposibilitate a desfasurarii activitatii in aceasta. De altfel, in subsidiar, chiar daca nu ar fi fost demolata, datorita amplitudinii lucrarilor efectuate (rezultata din inscrisurile depuse la dosar) este greu de crezut ca activitatea reclamantei s-ar fi putut desfasura in aceste conditii.

Tribunalul retine ca aspectul demolarii cladirii retinut de organele fiscale este recunoscut chiar de catre administratorul societatii care, in nota explicativă data si semnata (fila) personal a aratat expressis verbis ca " demolarea

cladirii s-a produs in septembrie (dovada borderourile de lucrare emise de firma constructor SRL)". In plus, aceasta rezulta si din documentele eliberate de SC SRL, asa cum a precizat administratorul reclamantei (fila 73) unde se arata expres categoria de lucrari "demolari" dar si categoria lucrarilor efectuate - respectiv subsol, parter si un etaj, aspect ce dovedeste fara indoiala concluzia retinuta anterior.

Retinand ca activitatile prestate de reclamanta (in perioada precizata de organele fiscale) sunt practic efectuate in afara zonei defavorizate, tribunalul apreciaza ca in mod corect s-a stabilit in sarcina reclamantei obligatia de a plati impozit pe profit.

In consecinta, in temeiul dispozitiilor legale precizate si ale art.18 din Legea 554/2004, tribunalul urmeaza sa admita in parte actiunea, sa anuleze in parte actele administrative contestate- doar in ce priveste suma de lei reprezentand diferenta impozit pe veniturile microintreprinderilor, dobanzi si penalitati de intarziere aferente- si sa o exonereze pe reclamanta de plata acestora, urmand sa respinga restul pretentiilor reclamantei ca neintemeiate.

In temeiul disp. Art.274 si urm. C.pr.civ., tribunalul urmeaza sa oblige parata sa plateasca reclamantei suma de RON cheltuieli de judecata reprezentand jumatate din totalul cheltuielilor de judecata solicitate si dovedite de reclamanta (RON onorariu redactare, contestatie RON, onorariu sustinere contestatie, RON onorariu expert si RON onorariu consilier), avandu-se in vedere ca pretentiile acesteia au fost admise doar in parte.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Admite in parte actiunea formulata de reclamanta SC SRL cu sediul in , str. , nr.100, jud. in contradictoriu cu parata D.G.F.P. cu sediul in str. nr.22 jud.

Anuleaza in parte decizia nr./16.03.2006, decizia de impunere nr./5/20.02.2006 si raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 20.02.2006 si inregistrat sub nr. 1076/3.03.2006- toate emise de catre parata si toate pentru suma de lei, reprezentand diferenta de impozit pe veniturile microintreprinderilor si dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Exonereaza reclamanta de plata obligatiilor fiscale precizate anterior, in suma totala de lei.

Respinge in rest actiunea, ca neintemeiata.

Obliga parata sa plateasca reclamantei suma de ~~RON~~ RON cheltuieli de judecata.

Cu recurs in termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publică azi, 9.10.2007.

PRESEDINTE
IONEL STANESCU

JUDECATOR
IULIANA LUCACEL

GREFIER
IOANA ANGHEL

Red.jud.S.I.
Dact.C.N.
4 ex/15.10.2007.